

METROPOLITAN ARCHEPARCHY OF PHILADELPHIA
Ukrainian Catholic Church

810 North Franklin Street
Philadelphia, PA, 19123-2005
Tel (215) 627-0143
ukrmet@ukrcatholic.org

«Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром»
(Рим. 12, 21)

Дорогі брати і сестри у Христі!

Є моменти в історії, які назавжди закарбовуються в нашій пам'яті. Коли стається щось справді масштабне, трагічне чи приголомшливе, ми пам'ятаємо не лише саму подію, але й те, де перебували та що робили, коли вперше почули про неї. Люди, які пам'ятають убивство президента Джона Ф. Кеннеді, часто можуть точно розповісти, де вони були і що робили тієї миті, коли дізналися, що президента вбито.

Для наступного покоління американців таким днем стало 11 вересня 2001 року. Ті з нас, хто був достатньо дорослим, щоб усвідомити те, що відбувалося, пам'ятають, де перебували, коли почули, що літак врізався у Всесвітній торговий центр у Нью-Йорку. Ми не могли повірити своїм очам, коли другий літак врізався в Південну вежу, і стало зрозуміло, що це не випадковість. Ми пам'ятаємо жахливі кадри з Пентагону, який атакував третій захоплений літак, звістку про четвертий літак, який розбився у полі поблизу Шанксвілла в Пенсильванії, а також болісне видовище, коли впали вежі-близнюки. Відтоді минуло двадцять п'ять років, однак ці моторошні кадри й досі в нашій пам'яті.

Сьогодні ми молимося за блаженний упокій тисяч невинних людей, земне життя яких обірвалося того дня внаслідок того, що терористи навмисно спрямували чотири захоплені пасажирські літаки на визначені цілі. Ми пам'ятаємо тих, хто помер у наступні роки від онкологічних та інших захворювань, спричинених впливом токсичних речовин, які вивільнилися внаслідок руйнування будівель. Із глибокою вдячністю згадуємо пожежників, поліцейських, рятувальників, духовенство, медиків і безліч інших, які кинулися назустріч небезпеці, тоді як інші намагалися тікати. Багато з них заходили до охоплених полум'ям веж, усвідомлюючи ризик, та знаючи, що мають врятувати людей, яких ніколи не зустрічали.

Ми також згадуємо родини та друзів, які втратили чоловіків і дружин, батьків і матерів, синів і дочок, братів і сестер. Пам'ятаємо й тих, хто навіть через двадцять п'ять років продовжує нести фізичні рани, душевні травми та болісні спогади про той страшний день.

Однак як християни ми повинні не лише пам'ятати. Через чверть століття маємо також запитати себе: якою є спадщина 11 вересня? Що ми зрозуміли? Чого той страшний день може навчити нас сьогодні?

Передусім 11 вересня нагадує нам про страшну здатність ураженого гріхом людства чинити зло. Святе Письмо навчає, що гріх ранило людське серце, а лукавий завжди ділить, руйнує й несе смерть. Коли ненависть запановує у серці людини, коли в іншому не бачать дитину Божу, а натомість сприймають його як ворога, якого потрібно знищити, наслідки є жахливими.

Упродовж історії людства ми неодноразово ставали свідками цієї здатності чинити зло. На жаль, бачимо її і сьогодні. Ми звертаємо свої думки до Батьківщини наших предків - України, де страждають і гинуть невинні люди через жорстоку загарбницьку війну Росії. Ми знову бачимо зруйновані міста, розділені родини, убитих невинних людей і знецінені людські життя.

Однак 11 вересня відкрило нам і дещо інше. Разом із здатністю людства чинити зло ми побачили ще більшу здатність до добра, мужності, співчуття, жертвовності та любові. Ми бачили, як незнайомі люди допомагали одне одному. Бачили, як пожежники бігли сходами назустріч майже неминучій смерті. Як звичайні люди здійснювали надзвичайні мужні вчинки. Як громади відчиняли свої двері, люди здавали кров, храми наповнювалися вірними, а вся країна і весь світ об'єдналися у скорботі та солідарності.

У цьому ми розпізнаємо таїнственну присутність Божого Царства, яке вже діє поміж нами. Господь говорить нам: «Царство Небесне подібне до зерна гірчиці» - найменшого з усіх зерен, яке, виростаючи, стає великим деревом (Мт. 13, 31–32). Зло може здаватися могутнім і нездоланим, тоді як добро часто починається тихо - з одного мужнього вчинку, одного жесту милосердя, з рішення однієї людини допомогти іншій. Христос запевняє нас: «Царство Боже є між вами» (Лк. 17,21). Воно продовжує зростати, навіть коли сили темряви повстають проти нього.

Можливо, саме в цьому полягає один із найважливіших уроків 11 вересня. Часом ми можемо піддатися спокусі відчаю, бо зло здається неспинним. Війни тривають. Тероризм не зникає. Ненависть розділяє людей і народи. Страждають невинні. Однак християни ніколи не повинні піддаватися відчаю. Відчай - це не мова Євангелія. Мовою Євангелія є надія.

Навіть посеред трагедії Бог дає нам можливість стати знаряддями Його любові. Серед ненависті ми можемо обрати любов, серед жорстокості - милосердя, серед байдужості - співчуття. Дивлячись на руйнування, ми можемо відбудовувати. А перед обличчям смерті ми з упевненістю проголошуємо Воскресіння Ісуса Христа та обітницю вічного життя.

Тому з нагоди двадцять п'ятої річниці ми просимо священників наших парафій по всій території Сполучених Штатів відслужити панахиду за жертвами терактів 11 вересня - або в п'ятницю, 11 вересня, у сам день роковин, або в неділю, 13 вересня, після Божественної

Літургії. Закликаємо вірних долучитися до молитви, віддаючи всіх загиблих Божому милосердю та молячись за тих, хто й надалі носить в собі рани того дня.

Якщо вам випаде нагода відвідати Нью-Йорк, заохочуємо побувати в Національному меморіалі та музеї 11 вересня. Зупиніться на декілька хвилин біля контурів фундаментів, на яких колись височіли вежі-близнюки. Прочитайте хоча б деякі з викарбуваних там імен. Згадайте про них, і помоліться за їхній вічний упокій.

Нехай через двадцять п'ять років після цієї трагічної події 11 вересня нагадує нам не лише про те, що зло здатне зруйнувати, але й про те, що добро здатне збудувати. Завжди дослухаймося до слів святого апостола Павла: «Не дозволяй, щоб зло тебе перемогло, але перемагай зло добром».

Нехай душі тих, хто загинув 11 вересня 2001 року, спочивають у Бозі.

Вічна їм пам'ять!

† Борис Гудзяк,
митрополит Української Католицької Церкви у США,
Архієпископ Філадельфійський

† Павло Хомницький, ЧСВВ, (автор),
єпископ Стемфордської єпархії

† Венедикт Алексійчук
єпископ Чиказької єпархії Святого Миколая

† Богдан Данило,
єпископ Пармської єпархії Святого Йосафата